

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA, DASCĂLUL LUMINII NECREATE

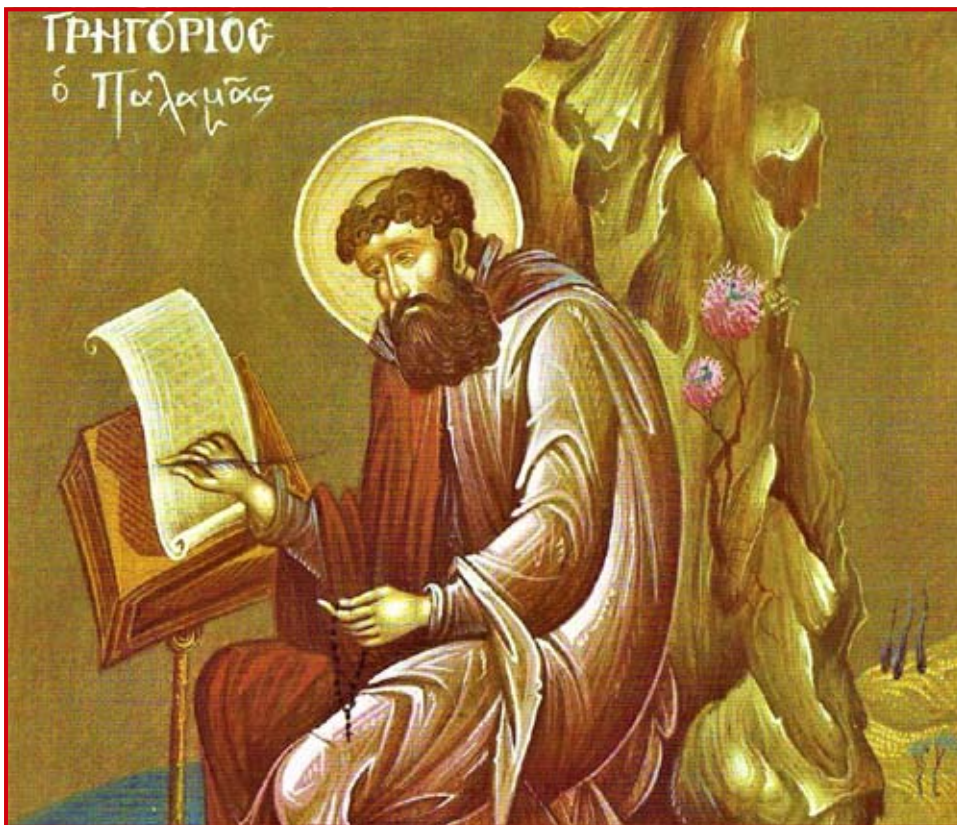
DUMINICA A 2-A DIN POST

(a Sf. Ier. Grigorie Palama)

(Vindecarea slăbănogului
în Capernaum)

(Iisus – Păstorul cel bun)

SF. CUV. ILARION CEL NOU,
EGUMENUL PELECHITULUI,
ȘI ȘTEFAN FĂCĂTORUL
DE MINUNI

Un nou popas duhovnicesc ne prilejuieste și a 2-a Duminică din Postul Mare, azi, după Duminica Ortodoxiei, când prin Sfânta Evanghelie de la Marcu, cap.2, 1-12, ni se relatează o minune săvârșită de Mântuitorul Hristos în Capernaum, unde prin puterea Sa dumnezeiască a vindecat la trup și la suflet un om paralizat, adus cu multă credință și compasiune în fața Domnului de patru semeni de-ai săi. Văzând Iisus credința lor, mai întâi îi iartă păcatele care erau la rădăcina suferinței sale trupești, iar pe urmă îi redă și sănătatea trupului, ridicându-l din boală și suferință.

Tot astăzi se face pomenirea Sfântului Grigorie Palama (†1359), un mare teolog și un luminat ierarh al Bisericii Ortodoxe din sec. XIV, care prin lucrările și învățătura sa a rămas o referință importantă în teologia și spiritualitatea ortodoxă. Este cunoscut drept dascălul rugăciunii inimii și al luminii dumnezeiești celei necreate și un neînfricat apărător al învățăturii ortodoxe în fața multor atacuri venite în acea perioadă din partea teologiei scolastice apusene, îndepărtată de adevăr și de învățătura curată a Sfinților Părinți.

De numele Sfântului Grigorie Palama este legat și noul curent de spiritualitate răsăriteană numit isihasm, care puna accent pe rugăciunea inimii, pe retragerea trăitorului în liniște

și isihie. Prin acceză și nevoință, prin despătimire, prin meditație contemplativă se ajungea cu dar de la Dumnezeu la vederea luminii dumnezeiești celei necreate și la pregustarea încă din viața aceasta a bucuriei tainelor Împărăției lui Dumnezeu, a Luminii și Slavei Sfinților.

Prin neîncetata pomenire a numelui lui Hristos - „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul” - rugăciune rostită cu mintea coborâtă smerit în inimă, în ritmul respirației trupești, în bună așezare și neîmprăștiere, isihastul primea în ființa sa Lumina harului lui Dumnezeu cel necreat, iar ființa lui strălucea de razele Luminii celei neapropiate și dumnezeiești.

De asemenea, învățătura isihastă făcea în mod corect deosebirea între Ființa lui Dumnezeu de care nu ne putem împărtăși și lucrările sau energiile Sale, care ies din Ființa lui Dumnezeu precum razele de Soare, prin care Dumnezeu

comunică și se face cunoscut creației Sale, deci și omului.

Noi ne împărtășim de Dumnezeu prin energiile harului necreat și prin care ne mântuim și viața noastră se sfințește. Revărsarea aceasta de har și lumină în viața omului prin rugăciune, despătimire, mărturisirea păcatelor și împărtășirea euharistică aduce omului și o cunoaștere mai înaltă a lucrărilor lui Dumnezeu și a sensurilor lumii.

Ea este numită cunoaștere apofatică (adică de negrăit, de necuprins în concepte raționale). E o cunoaștere prin trăire duhovnicească adâncă. Temeiul învățăturii Sfântului Grigorie Palama despre dobândirea prin har a Luminii dumnezeiești este Taina Schimbării la Față a Mântuitorului Hristos, când Lumina cea necreată a dumnezeirii a strălucit pe Tabor și s-a revărsat și peste firea omenească pe care Mântuitorul Hristos și-a asumat-o pentru noi, iar Sfinții

Apostoli, care erau acolo împreună cu Domnul, au văzut pe cât li se putea lor, Slava și Lumina lui Hristos, ei înșiși fiind în lumină și sub nor.

Uniți cu Hristos prin energiile harului Duhului Sfânt trăim în lumină, iar Dumnezeu ne arată Slava Sa. Așa au ajuns sfinții la trăiri mai presus de lume, încununați cu Slava lui Hristos, ei înșiși iradiind lumină în jurul chipului lor.

Prin lucrările sale dintre care menționăm „Despre lumina cea dumnezeiască”; „Despre cei ce viețuiesc în sfințenie și isihie”; „Despre purcederea Duhului Sfânt”, dar mai ales „Tomul

Aghioritic”, Sfântul Grigorie a fundamentat pe de o parte învățătura ortodoxă și trăsăturile de bază ale isihismului, iar pe de altă parte a răspuns acuzațiilor și rătăcirilor care veneau din partea teologiei apusene, reprezentată atunci la Constantinopol de teologii catolici Varlam și Akindin.

După multe tulburări Sfântul Grigorie este hirotonit în 1347 Arhiepiscop al Tesalonicului, ocupând tronul abia în 1352 și păstorind până la trecerea sa la Domnul (†1359). A fost canonizat de Patriarhul Ecumenic Filotei Kokinos în 1368, care i-a și strâns opera sa scrisă și

astfel s-a configurat sfințenia vieții Sfântului Grigorie Palama, dar și ortodoxia învățăturii isihismului.

Mai târziu, o nouă strălucire va primi învățătura isihastă în Țările Române prin Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, care a creat o adevărată școală de spiritualitate ortodoxă neoisihastă, numită Paisianism. Tot Sfântul Paisie, prin tipărirea primei Filocalii în limba română, și-a legat numele de reînvierea duhului filocalic în vetrele monahale românești, luminând drumul gândirii și trăirii ortodoxe până în timpurile noastre. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

MONAHUL DE LA ROHIA, UN OM FERICIT

„Dacă ai crede că-i de ajuns să cunoști suferința pentru a fi mântuit, te-ai înșela cu desăvârșire. Degeaba suferi, dacă ești în afara Bisericii nu ți-e de nici un folos. Câți eretici n-au riscat moartea? Câți nu au dorit-o și care acum ard în foc? Diavolul are și el martirii lui.” Nicolae Steinhardt

O personalitate pe care azi aș arăta-o tuturor celor care încearcă, folosindu-se de o lege cu accente staliniste, să pună la zid oameni de înaltă cultură, dar nu numai, care au plătit cu ani de temniță grea faptul că au fost naționaliști și au văzut în dictatura bolșevică din Rusia un pericol pentru România. Nicu-Aurelian Steinhardt, un evreu, nu și-a trădat prietenii din lotul intelectualilor „mistico-legionari”. A plătit cu închisoarea, el căruia, având o sănătate precară, temnița îi putea fi fatală! A fost îndemnat să nu trădeze de chiar tatăl său, inginerul și arhitectul Oscar Steindhardt.

Născut la 29 iulie 1912, urmează liceul „Spiru Haret”, avându-i colegi pe valoroșii Constantin Noica, Mircea Eliade, Alexandru Paleologu, Dinu Pillat și alții. „La Liceul Spiru Haret am fost singurul dintre patru elevi israeliți care nu am venit cu certificat de la rabin, ci am învățat religia creștină, avându-l drept dascăl pe preotul Gheorghe Georgescu, de la biserica Sfântul Silvestru, om de ispravă, care mă simpatiza și-mi da note mari.” Absolvă cursurile Facultății de Drept și Litere, în 1936 își ia doctoratul în drept, continuând studiile la Paris și Londra. Se dedică în același timp scrisului. Revenit în țară, va lucra ca redactor la Revista Fundațiilor Regale.

La 31 decembrie 1959, în ultima zi a anului este convocat la Securitate, cerându-i-se să fie martor al acuzării, cu mențiunea că dacă refuză va fi arestat și implicat - culmea ironiei! - în „lotul intelectualilor mistico-legionari”, el, evreul care suferise privațiunile lui

Antonescu. Anchetat pentru că a refuzat să depună mărturie, este condamnat în „lotul Noica - Pillat” la 13 ani de muncă silnică, sub acuzația de „crimă de uneltire contra ordinii sociale”. La Jilava se împlineste ceea ce își dorise de mult: este botezat creștin ortodox de părintele Mina Dobzeu.

Revine în viața civilă în 1964, odată cu amnistierea deținuților politici. Se va închinovă la mănăstirea Rohia în anul 1978 și va fi tuns în monahism de starețul Serafim Man în 1980. Episcopul Iustianian Chira apreciază erudiția părintelui Nicolae de la Rohia, dar și talentul său de scriitor, și-i îngăduie să scrie orice dorește acesta. Organizează biblioteca mănăstirii, cu peste 20.000 de volume. Ține predici, în care bogata sa cultură va fi folosită pentru a tâlcui învățăturile evanghelice.

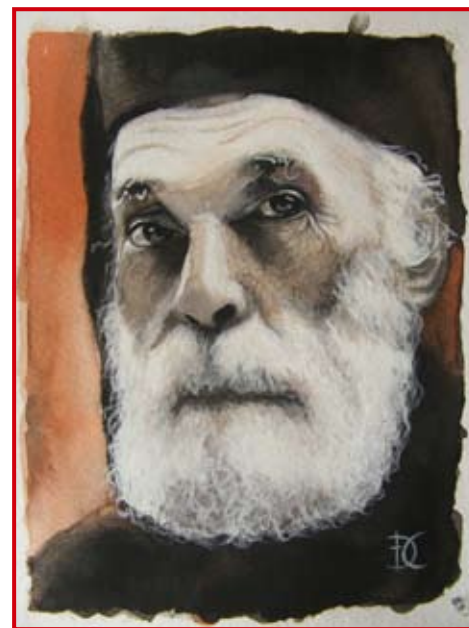
Lucrarea sa literară de căpătâi, rescrisă de câteva ori pentru că-i fusese confiscată de Securitate, este „Jurnalul fericirii”, al găririi rostului vieții sale într-un loc de suferință, în închisoare. Pentru că acolo este locul aflării depline a lui Dumnezeu și al transformării suferinței în iubire.

A trăit și a murit fericit (†30.03.1989) pentru că L-a aflat pe Hristos: „Voi care v-ați născut creștini nu știți să prețuiți creștinismul așa cum trebuie, dar pentru mine, care L-am cunoscut pe Hristos mult mai târziu, fiecare zi este ca și o zi de Crăciun”.

**Dumnezeu ne poruncește
să fim inteligenți**

Din cuvintele părintelui Nicolae Steinhardt cităm câteva:

❖ Am intrat în închisoare orb și ies

cu ochii deschiși.

❖ Suferința, ori de câte ori e îndurată sau cugetată cu vrednicie, dovedește că răstignirea nu va fi fost inutilă, că jertfa lui Hristos e roditoare.

❖ Numai creștin fiind mă vizitează – în pofida oricărei rațiuni – fericirea. Numai datorită creștinismului nu umblu crispat, jignit, pe străzile diurne, nocturne ale orașului – și nu ajung să fiu și eu unul dintre acele cadavre pe care le poartă vii apa curgătoare a vieții. Și nu mă număr printre cei care n-au înțeles încă, că mai fericit este a da decât a lua.

❖ Străduindu-ne a ierta și învățându-ne a practica și iertarea ne apropiem de înțelegerea iertării divine.

❖ Dumnezeu, printre altele, ne poruncește să fim inteligenți. Pentru cine este înzestrat cu darul înțelegerii, prostia – măcar de la un anume punct încolo – e păcat: păcat de slăbiciune și de lene, de nefolosire a talentului.

❖ Oricând e timpul de a face binele. Oricând e timpul de a-L îndatora pe Hristos. Și după cum împărăția lui Dumnezeu va veni pe negândite, pe furate, tot astfel și faptele care o prevestesc nu țin seama de termene și contracte. ❖

CHEMAREA NOASTRĂ LA SFINȚENIE PRIN ÎNVĂȚĂTURĂ SFÂNTULUI GRIGORIE PALAMA

Sfântul Grigorie Palama este unul dintre cei mai mari teologi ai Bisericii Ortodoxe. A trăit în secolul al XIV-lea (1296-1359). Biserica a rânduit ca în această a doua duminică a Sfântului și Marelui Post să fie pomenit Sfântul Grigorie Palama pentru a ne arăta că dreapta credință, prăznuită în mod deosebit în prima duminică a Postului Paștilor, nu este o credință teoretică, ci este credința prin care dobândim lumina și viața veșnică din Împărăția Cerurilor.

Numai dacă avem dreaptă credință și dreaptă viață, prin rugăciune și pocăință neconținută, ne luminăm sufletul și trupul, împărtaşindu-ne de harul dumnezeiesc sfinților și măntuitor, pentru a dobândi slava cerească a Împărăției Preasfintei Treimi.

Sfinții se luminează din prezența lui Hristos, Lumina lumii, prin lucrarea Duhului Sfânt, și devin strălucitori pentru că primesc în ei strălucirea prezenței lui Dumnezeu. Cei care mărturisesc dreapta credință, postesc, se pocăiesc plângându-și păcatele, se spovedesc, se împărtaşesc cu Sfintele Taine și săvârșesc fapte bune, aceștia se luminează cu lumina despre care vorbește Sf. Grigorie Palama în scrierile sale teologice, pe temeiul Sfintelor Scripturi și din experiența Sfinților.

Sf. Grigorie Palama s-a născut în anul 1296 în Constantinopol. Tatăl său era un important demnitar la curtea împăratului Andronic al II-lea Paleologul (1282-1328), dar murind la scurt timp, Andronic devine tutorele copilului. Înzestrat cu abilități intelectuale și ambiție, Grigorie dobândește repede toate cunoștințele de educație superioară medievală. Împăratul spera ca tânărul să lucreze în guvernul său, dar Grigorie, abia împlinind 20 de ani, se retrage în Muntele Athos, la Mănăstirea Vatoped, sub îndrumarea monahicească a Părintelui Nicodim de la Vatoped (prăznuit în 11 iulie). Este tuns în monahism și pornește pe calea sfințeniei. Un an mai târziu, Sf. Evanghelist Ioan Teologul îi apare în vis și-i promite că-l va ocroti pe calea sa duhovnicească. Mama și surorile lui Grigorie devin și ele călugărițe.

Anii 1323-1326 îi petrece la schitul Glossia, învățând de la starețul mănăstirii meșteșugul rugăciunii neîncetate pe care îl practicau monahii, începând cu marii pustnici ai deșertului din sec. al IV-lea, Evagrie Ponticul și Sf. Macarie Egipteanul. Practicarea rugăciunii minții sau a inimii, pentru care este nevoie de solitudine și liniște, se numește isihasm (de la gr. „hesychia” - liniște), iar practicantii se numesc isihasți.

În timpul șederii sale în Glossia viitorul ierarh Grigorie a fost complet absorbit de spiritul isihast, acesta devenind noul său mod de viață. În anul 1326, datorită amenințării invaziei turce, împreună cu ceilalți frați ai schitului se retrage în Tesalonic, unde este hirotonit ca preot. Cinci zile pe săptămână petrecea în liniște și rugăciune, iar sâmbăta și duminica slujea și predica în mijlocul oamenilor. Din anul 1331 se retrage cu un grup de monahi prieteni la schitul Veria, pe care îi îndrumă timp de cinci ani.

În anii '30 au loc importante evenimente în viața Bisericii de Răsărit, în urma cărora Sf. Grigorie devine un însemnat apărător al ortodoxiei și al isihasmului. Un șir întreg de sinoade, între anii 1341 și 1351, vor încerca să statueze dreapta credință în disputa isihastă. Printresusținătorii isihasmului: în primul rând monahii Sfântului Munte care l-au sprijinit în această luptă pe Sf. Grigorie Palama; ucenicul său Filotei Kokkinos, care va ajunge patriarh, Sf. Grigorie Sinaitul († 1346) și Nil Cabasila († 1363), arhiepiscopul Tesalonicului. Principali adversari: Varlaam din Calabria, Achyndin și Nichifor Grigoras († 1360).

Disputele încep de la monahul Varlaam din Calabria, călător în Sfântul Munte, care, cunoscând viața isihastă din Athos, susține imposibilitatea cunoașterii esenței lui Dumnezeu și declară rugăciunea minții o eroare eretică. În călătoriile sale la Constantinopol și Tesalonic, călugărul Varlaam intră în dispute cu călugării, încercând să demonstreze natura materială creată a luminii din timpul Schimbării la Față a Mântuitorului de pe Muntele Tabor. Varlaam ridiculiza învățăturile călugărilor despre metodele rugăciunii și despre lumina necreată văzută de isihasți.

Sf. Grigorie, la rugămintea călugărilor athoniți, răspunde la început lui Varlaam prin admonestări verbale, apoi este nevoit să aștearnă pe hârtie argumentele sale teologice. Astfel apar „Triade în apărarea sfinților isihasți” (1338). Prin 1340 sfinții din Muntele Athos au compilat, cu ajutorul sfântului, un răspuns general

împotriva atacurilor lui Varlaam, grupat sub titlul „Tomul Aghioritic”. Sinodul din 1341 îi dă dreptate Sf. Grigorie, și anume că Dumnezeu, de neatins prin esența Sa, ni se descoperă prin energiile Sale direcționate spre lume și percepute de noi, cum a fost lumina de pe Muntele Taborului, dar acestea nu sunt nici materiale și nici create. Ipotezele lui Varlaam sunt condamnate ca erezii, acesta fiind anatemitat și izgonit în Calabria.

Vremurile sunt tulburi. Schimbările politice și de ierarhie bisericească întetesc disputa, Akyndinos fiind cel care îl va înlocui pe Varlaam în lupta palamită. La un moment dat Sf. Grigorie va fi considerat vinovat de toate tulburările din cadrul Bisericii și, în 1344, va fi închis în temniță timp de patru ani. În 1347, când Isidor, ucenicul sfântului, ajunge patriarh îl eliberează pe Sfântul Grigorie Palama și îl numește Arhiepiscop al Tesalonicului.

În 1351 Sinodul din Vlaherne a apărut cu solemnitate caracterul ortodox al învățăturilor sale.

Sf. Grigorie a făcut multe minuni în cei trei ani dinaintea morții sale, vindecând mulți bolnavi. În ajunul morții sale, îi apare Sf. Ioan Gură de Aur adresându-i cuvintele: „Spre înălțimi! Spre înălțimi!”

A adormit întru Domnul în 14 noiembrie 1359 și este canonizat în 1368 la Sinodul din Constantinopol, sub Patriarhul Filotei. Pomenirea lui se face în chip aparte în a doua Duminică din Postul Mare, ca o prelungire a sărbătorii triumfului Ortodoxiei împotriva tuturor ereziilor. ❖

TAINA SFÂNTULUI MASLU ÎN POST

Taina Sfântului Maslu se săvârșește în Biserica Ortodoxă pentru vindecarea bolnavilor. Dar ea este o taină a vindecării atât a trupului suferind, cât și a sufletului bolnav de păcate, pentru că boala sufletului nu este fără urmări pentru trup. De aceea Sfântul Apostol Iacov ne spune: „De este cineva bolnav între voi, să cheme preoții bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui.” (Iacov.5, 14-15)

In Sfânta Evanghelie sunt multe vindecări făcute de Mântuitorul la care El le spune: „iertate sunt păcatele tale” sau „vezi, de acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ție și mai rău”. Dacă Taina Spovedaniei aduce ușurare sufletului și vindecarea lui de rănilor păcatului, Taina Sfântului Maslu aduce vindecarea trupului și ușurarea lui de sub greutatea păcatului.

Efectele harice ale Sfântului Maslu sunt mai multe, dintre care Sfântul Apostol Iacov amintește două: vindecarea trupeză și iertarea păcatelor, prin ungerea cu untdelemn sfințit. Alte efecte harice ale Sfântului Maslu sunt: întărirea credinței în Dumnezeu și nădejdea mântuirii, aducerea păcii și smereniei în inimă, întărirea sufletului la plecarea sa din lumea aceasta, alături de Sfânta Împărtășanie. Sfântul Maslu poate alunga frica de moarte, căci unește și împacă pe credincioși prin Harul

Duhului Sfânt și ne învrednicește pe toți de sfârșit creștinesc.

Pentru toate acestea, Biserica a rânduit ca Sfântul Maslu să se săvârșească săptămânal, în zilele de post, dar mai ales în perioada celor 4 posturi. Creștinii care participă la Sfântul Maslu trebuie să postească până seara, să se roage mai mult și să-și mărturisească mai întâi păcatele la duhovnic. Maslul se face cu 7, 5, 3 preoți sau minim 2. În cazuri speciale, cu binecuvântarea episcopului locului, se poate face chiar și de către unul singur. În slujbă, preoții citesc 7 Apostoli, 7 Evanghelii, 7 rugăciuni, 7 ectenii și ung de 7 ori cu untdelemn pe cei ce participă la Maslu. Materia Sfântului Maslu este deci uleiul, și nu făina sau pâinea, (nu există acum rugăciuni de sfințire a făinii) și el este pentru ungere.

Mântuitorul spune Apostolilor înainte de Înălțare: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptură.

Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: [...] peste bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși”. (Marcu 16, 15-18) Hristos vindeca bolnavii care-I cereau, ei sau rudele sau însoțitorii lor, cu multă credință vindecarea, iar prima condiție a oricărei vindecări în Biserică este deci credința tare și statornică în Dumnezeu. Fără aceasta, Sfântul Maslu nu vindecă deplin.

A doua condiție obligatorie pentru cel ce vine la Sfântul Maslu și dorește să se vindece este ca mai întâi să-și mărturisească toate păcatele și să le părăsească, apoi să ceară sănătate și iertare.

De aceea posturile sunt răstimpurile cel mai nimerite în care să venim la Taina Sfântului Maslu, căci atunci împletim pocăința cu rugăciunea și postul, facem mărturisirea păcatelor în Taina Spovedaniei și ne împărtășim în Sfânta Taină a Euharistiei. ❖

Ce fericire și ce binecuvântare este pentru cei care se împărtășesc cu vrednicie!

O! Ce fericit și ce binecuvântat trebuie să fie socotit cel ce se împărtășește cu vrednicie cu Sfintele Taine! Acela vine la Sfântul Altar înnoit în întregime, fiindcă focul dumnezeirii, care prin Sfânta Împărtășanie se unește cu sufletul omului, a ars păcatele acelui și îl umple de dumnezeiescul har, îi sfințește cugetele, puterile sufletești i le întărește, mintea o luminează și inima o împrejmuiește cu frica lui Dumnezeu și, la sfârșit, îl arată sălaş numai al Duhului.

Cel ce s-a împărtășit cu vrednicie a primit ca arvună Împărăția cerească și se află îmbrăcat cu toate armele lui Dumnezeu, Care îl păzește pe el de orice răutate și de orice uneltire a vrăjmașului și îl face înfricoșător demonilor înșiși. Inima celui ce se împărtășește cu vrednicie se umple de bucurie nespūsă și de veselie negrăită. Numai acesta simte schimbarea ce s-a făcut cu el și numai acesta se bucură de înnoirea lui. Toate virtuțile îi împo-

dobesc inima, iar dorul lui este numai la unirea cu Domnul. Liniștea sufletească pe care o dau împăcarea și comuniunea cu Dumnezeu și pacea Împărăției cerești se oglindesc pe chipul lin al celui ce s-a împărtășit cu vrednicie, și întreaga lui înfățișare exterioară îi reflectă starea morală. Inocența și neprihănirea sunt cele două haruri care îl încununează și care mărturisesc toate despre el. Iată caracterul celui ce se împărtășește cu adevărat și cu vrednicie, și acestea sunt efectele Dumnezeieștii Împărtășanii. (Sfântul Nectarie de la

Eghina, Zece cuvântări bisericesti la Postul Mare. Despre îngrijirea sufletului, Editura Doxologia ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 28 MARTIE - 4 APRILIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 28.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigore Palama) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 31.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Vineri 2.04	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Slujba Pavcerniței, Acatist
Sâmbătă 3.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastase pentru cei adormiți; Citirea Sărilor
Duminică 4.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci) - Utrenia, Sfânta Liturghie